

วันนี้ ๒๐ มีนาคม เป็น [International Day of Happiness](#) หลังวิ่งออกกำลัง ผมมานั่งฟังลมจากพัดลม ที่ระเบียงข้างบ้าน และลงทะเบียนเข้าเว็บไซต์ข้างต้น พบ GREAT DREAM ฤกษ์แจ ๑๐ ดอก สู้ชีวิตที่สุขกว่า ลองเข้าไปอ่านดูนะครับ เป็นคำขวัญที่บอกแนวทางแห่ง

[ความสุข](#)

ที่ผมปฏิบัติมาทั้งชีวิต เพียงแต่ผมจัดเข้าเป็นชุด ใช้ตัวอักษรตัวแรก ๑๐ ตัว ไม่เป็น ขอยืนยันว่า ๑๐ หลักการนี้ ผมยึดถือเรื่อยมา และแน่นแฟ้นขึ้นเรื่อยๆ เป็นหลักการที่พิสูจน์แล้วว่าได้ผล

ที่จริงตอนที่ผมออกไปวิ่ง อากาศร้อนอบอ้าว ยากที่จะรู้สึกมี [ความสุข](#) แต่ผมก็บอกตัวเองว่าฤดูกาล แห่งอากาศร้อนผ่านมาแล้วก็ผ่านไป เป็นเรื่องของฤดูกาลที่หมุนเวียน เราไม่มีทางแก้ไข ต้องอยู่กับมันโดยไม่ทุกข์ แต่ก็ยังมีทาง ที่หากวิ่งไปบริเวณที่มีลม ความร้อนก็คลาย ยิ่งที่หมู่บ้านที่ผมอยู่ ไม่ไกลจากแม่น้ำเจ้าพระยามากนัก ยังมีอิทธิพลจากแม่น้ำมาช่วย ช่วยให้มีลมมาผ่อนคลายความร้อน คิดและปฏิบัติอย่างนี้แล้ว ความรู้สึกร้อนก็คลาย

[World Happiness Report](#) จัดอันดับประเทศที่ผู้คนมี [ความสุข](#) สูง ตั้งแต่อันดับที่ ๑ ถึง ๑๕๗ ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ ๓๓ เป็นอันดับที่สองในอาเซียน ที่แชมป์คือสิงคโปร์ อันดับที่ ๒๒ สิ่งที่เราควรสนใจคือ [ความสุข](#) ของผู้คนในแต่ละประเทศอย่างไร อ่านแล้วได้ความว่า วัดที่ real GDP per capita, social support, healthy life expectancy, freedom to make life choices, generosity, และ perception of corruption ซึ่งผมคิดว่าเป็นเกณฑ์ที่ดี เป็นความพยายามที่ดีที่จะหาเกณฑ์วัด

[ความสุข](#)

เพื่อเปรียบเทียบประเทศต่างๆ

ข้อสังเกตของผมก็คือ ๑๐ ประเทศที่อันดับสูงสุด เป็นประเทศที่ค่อนข้างไปทางสังคมนิยม ไม่ทุนนิยมสุดโต่ง ความเหลื่อมล้ำต่ำ สหรัฐอเมริกาแม้จะเป็นมหาอำนาจโลก และมีความก้าวหน้าสูงด้านเทคโนโลยี แต่อยู่ที่อันดับ ๑๓ เป็นสังคมที่ไทยไม่ควรเอาอย่าง เพราะความเหลื่อมล้ำ และปัญหาสังคมสูงมาก

ที่ผมตกใจคือ ญี่ปุ่นตกไปอยู่ที่อันดับ ๕๓ ผมอยากรู้ว่า ทำไมคนญี่ปุ่นไม่มี [ความสุข](#) เพราะผมเพิ่งไปเที่ยวชนบทญี่ปุ่น และคิดว่าเป็นชีวิตที่น่าจะมี [ความสุข](#) มาก ผมเล่าไว้

[ที่นี่](#)

ผมมีความเชื่อว่า สังคมไทยเรามีด้านดี ด้านเข้มแข็งอยู่ในวัฒนธรรม หากเราช่วยกันแก้ไขปรับปรุง ส่วนที่เราอ่อนแอ เราก็จะสามารถเป็นตัวอย่างแก่โลกได้ ในด้านการเป็นสังคมที่ผู้คนมี [ความสุข](#)

หนังสือ [Sapiens : A Brief History of Humankind](#) หน้า ๓๗๗ กล่าวถึงเรื่อง history of [happiness](#) บอกว่าตลอดประวัติศาสตร์ของ “มนุษย์ฉลาด” (Homo sapiens) ความสามารถของมนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน แต่ไม่แน่ใจว่า

[ความสุข](#)

เพิ่มขึ้นหรือไม่ น่าตกใจนะครับ ว่ามนุษย์เราเก่งขึ้น แต่ไม่แน่ใจว่าสุขขึ้นหรือไม่ และในหนังสือหน้า ๓๘๓ ยังทำให้เรื่อง

[ความสุข](#)

มีความสุขขึ้นเรื่อยๆ เพราะว่ามันสุขสมัยโบราณมีความสุขพอใจ กับวัตถุที่พื้นๆ แต่มนุษย์ยุคปัจจุบันเอาใจยาก ต้องการวัตถุเพิ่มขึ้นมากมาย สภาพความเป็นอยู่ที่มนุษย์ยุค ร้อยปีก่อนมี

[ความสุข](#)

ความสุขใจสุดๆ มนุษย์ยุคปัจจุบันอาจไม่พอใจอย่างยิ่ง

[ความสุข](#)

ขึ้นอยู่กับที่ได้รับ การตอบสนองความคาดหวัง มนุษย์ยุคนี้ มีความคาดหวังสูง

ในหนังสือหน้า ๓๙๑ บอกว่า [ความสุข](#) อยู่กับการบรรลุความหมาย (meaning) แห่งชีวิต และคนสมัยโบราณ ยอมรับความหมายของชีวิตในโลกหน้า จึงมี [ความสุข](#) กว่าคนสมัยปัจจุบัน ที่พอใจกับความหมายในชีวิตที่ตน ได้รับอยู่ในปัจจุบันมากกว่า มิน่า ฟาโรห์ ของอียิปต์จึงยินดีดื่มยาพิษ เพื่อไปสู่ชีวิตในโลกหน้า ตาม [บันทึกนี้](#)

และผมเดาว่า คนไทยยุคปัจจุบันส่วนใหญ่ ก็ยังเน้นความหมายของชีวิตในโลกหน้า แต่ผมไม่เชื่อเรื่องโลกหน้า แบบที่มีหลังสิ้นชีวิตในโลกนี้

หน้า ๓๙๖ บอกว่า มนุษย์เรายังศึกษาเรื่อง [ความสุข](#) น้อยไป และเพิ่งเริ่มศึกษาเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง ซึ่งผม เถียงสุดฤทธิ์ เพราะเราทราบว่า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสมณโคดม อุตฺตมชีวิตศึกษาเรื่อง [ความสุข](#) เมื่อกว่า สองพันห้าร้อยปีก่อน ใช้เวลาอยู่ ๖ ปีจึงค้นพบความจริงอันประเสริฐนี้ ซึ่งหนังสือเล่มนี้ก็เอ่ยถึง และเอ่ยอย่าง ถูกต้อง ว่า

[ความสุข](#)

ไม่ได้ขึ้นกับปัจจัยภายนอก และไม่ได้ขึ้นกับความรู้สึภายในตัวคน แต่ขึ้นกับการลดละ ความต้องการ หรือที่เราเคยเรียนว่า ลดละความทะยานหยากของตนเอง

สองสามวันนี้ ผมออกวิ่งตอนเช้าในท่ามกลางอากาศร้อนอบอ้าว วิ่งไปหน่อยเดียวก็เหงื่อแตก นอกจากวิ่งไปตรงช่องลมแล้ว ผมยังวิ่งไปชื่นชมไม้ดอกและวิวที่สวยงามไปตลอดทาง ตรงไหนสวย ก็แวะถ่ายรูป สำหรับนำมาเผื่อแม่แก่แฟนบล็อก

วิจารณ์ พานิช

๒๐ มี.ค. ๕๙

คัดลอกจาก: <https://www.gotoknow.org/posts/603731>